

Sygn. akt II K 231/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Maciej Szota

Protokolant Dawid Broniszewski

przy udziale Prokuratora Barbary Lenart - Truczki

po rozpoznaniu dnia 22 lipca 2014 roku, 07 października 2014 roku, 25 listopada 2014 roku, 13 stycznia 2015 roku, 03 marca 2015 roku, 07 kwietnia 2015 roku, 19 maja 2015 roku, 26 maja 2015 roku, 14 lipca 2015 roku, sprawy karnej

1) **A. K. (1)**

urodzonego (...) w D.

syna M. i U. z domu B.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 4 listopada 2013 roku w K., woj. (...), na ul. (...) dokonał rozboju na osobie D. S. (1), w ten sposób, że użył przemocy polegającej na uderzeniu wyżej wymienionego pięścią w twarz, następnie dokonał kradzieży należącego do D. S. (1) pojazdu marki B. o nr rej. (...) wartości 900 złotych, przy czym działaniem swoim spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci rany wargi górnej i jamy ustnej, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karany za przestępstwo podobne z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r.

tj. o czyn z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk

II. w dniu 04.11.2013r. w K., woj. (...), żądał od D. S. (1) pieniędzy w kwocie 600 zł w zamian za zwrot bezprawnie zabranego samochodu m-ki B. o nr rej. (...) o wartości 900 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karany za przestępstwo podobne z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r.

tj. o czyn z art. 286§2 kk w zw. z art. 64§1 kk

III. w dniu 04 listopada 2013 roku w K., woj. (...), wypowiadał groźby karalne wobec D. S. (1) w celu wywarcia na niego jako świadka wpływu, w przypadku powiadomienia organów ścigania o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany z przestępstwa podobne z art. 190 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 lipca 2006 roku, sygn. akt II K 1051/05, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 grudnia 2006 roku, sygn. akt II K 539/06 w okresach od 24.01.2007 roku do 19.05.2008 roku, od 01.05.2012 roku do 13.12.2012 roku.

tj. o czyn z art. 245 kk w zw. z art. 64§1 kk

IV. w lutym 2013 roku w miejscowości Z. na terenie Czeskiej republiki dokonał kradzieży z włamaniem do drewnianej szopki usytuowanej na terenie posesji nr (...) gdzie po uprzednim wylamaniu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza pomieszczenia skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia czterech butli gazowych na propan-butan oraz sanek, przy czym łączna wartość strat wyniosła 5.000 koron czeskich, to jest około 750 złotych na szkodę obywatelki czeskiej republiki Z. K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karany za przestępstwo podobne z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn.. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r.

tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk

V. w okresie od 4 listopada 2013 roku do dnia 03 grudnia 2013 roku w J., gmina L., działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1) z wynajmowanego mieszkania w budynku nr (...), po uprzednim zdemontowaniu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieca centralnego ogrzewania marki (...) wraz z zestawem przyłączeniowym, śrubunkiem i pompą o łącznej wartości 3000 zł na szkodę R. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany za przestępstwo podobne z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn.. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r.

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

VI. na przełomie marca i kwietnia 2013 roku w K., woj. (...), na ul. (...), użył przemocy i groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu na świadka B. Ł. (1) w prowadzonym postępowaniu sądowym sygn. akt II K 635/12, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany z przestępstwa podobne z art. 190 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu rejonowego w Kłodzku z dnia 11 lipca 2006 roku, sygn. akt II K 1051/05, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 grudnia 2006 roku, sygn. akt II K 539/06 w okresach od 24.01.2007 roku do 19.05.2008 roku, od 01.05.2012 roku do 13.12.2012 roku.

tj. o czyn z art. 245 kk w zw. z art. 64§1 kk

2) P. K. (1)

urodzonego (...) w D.

syna M. i U. z domu B.

oskarżonego o to, że:

VII. w okresie od 4 listopada 2013r. do dnia 03 grudnia 2013r. w J., gmina L., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) z wynajmowanego mieszkania w budynku nr (...) po uprzednim zdemontowaniu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieca centralnego ogrzewania marki (...) wraz z zestawem przyłączeniowym, śrubunkiem i pompą wartości 3000 złotych na szkodę R. K. (1).

tj. o czyn z art. 278§1 kk

I. A. K. (1) uznaje za winnego czynów opisanych w punkcie I i II części wstępnej wyroku, przy czym czyny te kwalifikuje jako jeden czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

II. A. K. (1) uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 245 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 245 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. A. K. (1) uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. A. K. (1) uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

V. A. K. (1) uznaje winnego tego, że na przełomie marca i kwietnia 2013 roku w K., woj. (...), na ul. (...), naruszył nietykalność cielesną B. Ł. (1) w ten sposób, że uderzył go pięścią w głowę, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym z przestępstwa podobne z art. 190 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 lipca 2006 roku, sygn. akt II K 1051/05, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 grudnia 2006 roku, sygn. akt II K 539/06 w okresach od 24.01.2007 roku do 19.05.2008 roku, od 01.05.2012 roku do 13.12.2012 roku, to jest przestępstwa z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 217 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

VI. A. K. (1) uznaje za winnego tego, że na przełomie marca i kwietnia 2013 roku w K., woj. (...), na ul. (...), znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe B. Ł. (1), to jest przestępstwa z art. 216 § 1 kk i za to na podstawie art. 216 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

VII. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk kary pozbawienia wolności orzeczone wobec A. K. (1) w punktach od I do V części dyspozytywnej wyroku oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną w punkcie VI części dyspozytywnej wyroku łączy i orzeka karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

VIII. P. K. (1) uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 kk i na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

IX. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk (wersja obowiązująca przed dniem 01 lipca 2015 roku) wykonanie orzeczonej wobec P. K. (1) w punkcie VIII części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

X. Na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego P. K. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

XI. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec A. K. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 900 zł na rzecz D. S. (1), kwoty 750 zł na rzecz Z. K. i kwoty 1500 zł na rzecz R. K. (1).

XII. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec P. K. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1500 zł na rzecz R. K. (1).

XIII. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. B. kwotę 1136,52 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. K. (1) z urzędu.

XIV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, wydatki poniesione w sprawie zaliczając na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 231/14

Uzasadnienie w części dotyczącej A. K. (1)

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2013 roku mieszkanka P. i sąsiadka A. K. (1) M. W. zobaczyła, że na koniec drogi asfaltowej podjechał samochód marki F. (...), z auta wyszło trzech młodych mężczyzn, po czym kierowca wrócił do samochodu. M. W. nie widziała ich twarzy i nie rozpoznała ich kategorycznie, ze po sylwetkach i sposobie poruszenia się poznała, że był to A. K. (1). O godzinie 15 dwaj mężczyźni udali się w stronę granicy. Świadek obserwował, jak mężczyźni co wrócili o godzinie 15.25, nieśli coś ciężkiego i włożyli to do auta. M. W. poszła zobaczyć, co robili ci mężczyźni, znalazła czeską naklejkę z butli po propanie butanie oraz zobaczyła ślady na śniegu jakby po wiadrach. Domyśliła się, że sprawcy mogli ukraść butle gazowe i zadzwoniła do siostry właścicielki domu letniskowego, który znajduje się po stronie czeskiej. Właścicielka domu Z. K. udała się na miejsce, gdzie stwierdziła, że sprawcy dokonali wyłamania wyważając drzwi za pomocą siekiery i zabrali 4 butle gazowe oraz sanki o wartości 750 złotych.

Dowód: zeznania M. W. k. 500

Z. K. k. 173-175, 220-221

Protokół oględzin k. 194-195

Wycena butli i sanek k. 178-179

Mężczyznami, którzy przynosili butle byli A. K. (1) i P. K. (2). A. K. (1) powiedział w tym dniu bratu P., że musi mu pomóc przenieść butle, poprosił w tym dniu również K. B., by pomógł mu przewieźć pewnego rzecz z P., K. B. przyjechał po A. i jego brata P., zabrał ich pod granicę i czekał tam aż A. K. (1) z bratem P. przyniósł dwie butle gazowe i zapakował je do samochodu a następnie pojechał do K., aby je sprzedać. Butle były ukryte w śniegu, miejsce ukrycia butli wskazał P. K. (2).

Dowód: zeznania K. B. k. 549

P. K. (2) k. 255

Na przełomie marca i kwietnia w K. na ulicy (...) wracał do domu i zauważył A. K. (1) i M. S.. Kiedy A. K. (1) zobaczył pokrzywdzonego, podszedł do niego i kilka razy uderzył go w twarz oraz powiedział słowa 'Ty kurwo,' widząc to zachowanie M. S. powiedział "K. zostaw go". B. Ł. (1) wcześniej składał przed sądem zeznania niekorzystne dla A. K. (1), jednak w tym przypadku A. K. (1) nie groził pokrzywdzonemu i nie mówił, że jego zachowanie ma związek ze złożonymi wcześniej zeznaniami.

Dowód: zeznania B. Ł. (1) k.527

zeznania B. Ł. (2) k. 500

opinia sądowo-psychologiczna k. 536-538

We wrześniu 2013 roku mieszkanie R. K. (1) w (...) nr 7 wynajęła dziewczyna A. K. (1) I. F. (1), w dniu 4 listopada w jej miejsce jako najemca wszedł A. K. (1). W mieszkaniu był zamontowany piec Z. z zestawem do obsługi pieca, śrubnikiem i zestawem przyłączeniowym o wartości 3000 złotych, A. K. (1) polecił swojemu bratu P., by dokonał demontażu pieca a następnie piec i osprzęt wynieśli na zewnątrz budynku, skąd piec został zabrany a o braku pieca dowiedziała się matka R. K. (1) w dniu 3 grudnia, gdy weszła do mieszkania.

Dowód: zeznania R. K. (1) k. 265-266

Wyjaśnienia P. K. (1) k. 286-288

Umowa k. 268

Rachunek zakupu piec k. 269

W dniu 25 listopada 2013 roku funkcjonariusze Policji P. D. (1) i P. N. w (...) mieszkaniu (...) zatrzymali A. K. (1) celem osadzenia go w zakładzie karnym. W chwili zatrzymania w mieszkaniu nie było pieca.

Dowód: zeznania P. D. (1), P. N. k. 501

D. S. (1) był znajomym A. K. (1), na prośbę oskarżonego latem 2013 roku zawiózł A. K. (1) i jego dziewczynę I. F. (1) na dyskotekę do N. S.. Po paru dniach D. S. (1) spotkał A. K. (1), który powiedział, że w samochodzie D. S. (1) I. F. (1) zostawiła portfel i pierścionek, zażądał kwoty 600 złotych za te przedmioty, D. S. (1) powiedział, że niczego nie było w samochodzie ale nie chciał sobie robić wrogów i obawiał się o swoją przyszłość, ponieważ miał wyrok w zawieszeniu i zgodził się zapłacić 600 złotych. D. S. (1) spotkał się również I. F. (2) i powiedział, że odda jej pieniądze.

Dowód: zeznania D. S. (1) k. 527

I. F. (1) k. 499

W dniu 4 listopada 2013 roku A. K. (1) poprosił D. S. (1), żeby zawiózł go do J.. D. S. (1) przyjechał po A. K. (1) samochodem marki B. (...) o wartości 900 złotych. Razem z A. K. (1) i jego młodszym bratem pojechali na ulicę (...) pod las, gdzie miał rzekomo odebrać telewizor. A. K. (1) poszedł do lasu a gdy wrócił do samochodu uderzył D. S. (1) w twarz, wypchnął go z samochodu i powiedział, że odda mu samochód jak D. S. (1) zwróci mu 600 złotych za pierścionek i odjechał. D. S. (1) zadzwonił do oskarżonego i A. K. (1) powiedział, że odda mu samochód jak D. S. (1) odda 600 złotych za pierścionek a jak D. S. (1) powiadomi policję to spali samochód i D. S. (1). Uderzając D. S. (1) oskarżony spowodował u niego obrażenia w postaci rany wargi górnej i jamy ustnej, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

Dowód: zeznania D. S. (1) k. 527

Opinia sądowo-lekarska k. 30

A. K. (1) następnie sprzedał ten samochód, samochód kupił w K. w P. O. M., który następnie odsprzedał go innej osobie

Dowód: zeznania Oleksandra M. k. 500

A. K. (1) nie przyznał się do żadnych z zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, że piec w mieszkaniu R. K. był, gdy się wyprowadzał, zaprzeczył, że zabrał D.S. samochód i że mu groził, zaprzeczył również, że dokonał kradzieży z włamaniem na terytorium Czech oraz zaprzeczył, że groził B. Ł. wskazując, że w tym czasie proces był już zakończony.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego

A. K. (1) był wielokrotnie karany w tym za przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r. oraz przestępstwa z art. 190 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 lipca 2006 roku, sygn. akt II K 1051/05, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 grudnia 2006 roku, sygn. akt II K 539/06 w okresach od 24.01.2007 roku do 19.05.2008 roku, od 01.05.2012 roku do 13.12.2012 roku.

Dowód: wyroki i dane o odbyciu kary k. 237-251

Karta karna 582-584

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy umożliwia ustalenie odpowiedzialności A. K. (1) za czyn opisany w pkt IV aktu oskarżenia to jest za kradzież z włamaniem butli gazowych oraz sanek w miejscowości Z. na terenie Republiki

Czeskiej na szkodę Z. K.. Na sprawstwo oskarżonego wskazują zeznania M. W., sąsiadki A. K. (1), która widziała jak osoby, którymi jej zdaniem prawdopodobnie był A. i P. K. (2) (osoby te rozpoznała po sylwetce i po sposobie chodzenia) w dniu 11 lutego 2013 roku udali się na terytorium Czech, po pewnym czasie wrócili i nieśli coś ciężkiego a świadek poszła śladami tych osób i znalazła czeskie naklejki po butlach na propan butanie i niezwłocznie zadzwoniła do siostry właścicielki domku letniskowego, który znajdował się na terytorium Czech i z którego mogły pochodzić butle. Wersję M. W. potwierdzają zeznania Z. K., która udała się do domku letniskowego i stwierdziła, że sprawcy włamali się do jej domu wyważając drzwi przy użyciu siekiery i zabrali 4 butle na propan butan oraz sanki o wartości 750 złotych.

Dowody te pośrednio wskazują na sprawstwo A. K. (1), bowiem M. W. nie rozpoznał kategorycznie A. K. (1) jednak w powiązaniu z zeznaniami K. B. można stwierdzić, że to oskarżony był sprawcą kradzieży z włamaniem. Świadek ten zeznał że na prośbę A. K. (1) pojechał swoim samochodem F. (...) luty 2013 roku do P. koło granicy czeskiej, A. K. (1) z bratem P. poszedł do lasu, skład przynieśli jedną lub dwie butle na propan butan i A. K. (1) poprosił, by pojechali do K., gdzie sprzedał butlę. Wersję K. B. potwierdzają zeznania P. K. (2), który zeznał, że na polecenie brata wsiadł do samochodu kierowanego przez K. B., pojechali do P., gdzie poszedł z bratem na terytorium Czech i tam w śniegu były schowane dwie butle, miejsce schowania wskazał A.. W ocenie Sądu dowody te są wystarczające do stwierdzenia, że to A. K. (1) przed dniem 11 lutego 2013 roku dokonał kradzieży z włamaniem, sam zabrał dwie butle i sanki a dwie butle ukrył w śniegu a następnie przy pomocy brata P. i K. B. zabrał dwie pozostałe butle, bowiem tylko w ten sposób można wytłumaczyć, że oskarżony znał miejsce ukrycia dwóch butli. Zważywszy na wskazane wyżej dowody nie można dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który nie przyznał się do tego czynu, bowiem na jego sprawstwo wskazują zeznania 3 osób. Swym zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. bowiem dokonał kradzieży z włamaniem a był uprzednio karany za przestępstwo wymienione z katalogu w art. 64§2 k.k. popełnione w warunkach z art. 64§1 k.k. to jest za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r.

W tym przypadku Sąd miał możliwość oparcia ustaleń na podstawie odczytanych zeznań brata bowiem mimo doręczenia wezwania i kilkukrotnych prób doprowadzenia P. K. (2) nie stawił się i nie skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań a był uprzednio przesłuchany w charakterze podejrzanego (k. 255) 1.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy umożliwia ustalenia winy i sprawstwa A. K. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt V aktu oskarżenia to jest kradzieży pieca centralnego ogrzewania marki Z. wraz z zestawem przyłączeniowym, śrubunkiem i pompą o wartości 300 złotych. Na sprawstwo A. K. (1) wskazują wyjaśnienia współoskarżonego brata P. złożone w toku postępowania przygotowawczego (k. 286-288), który wyjaśnił, że brat A. wynajmował mieszkanie w J., w mieszkaniu tym znajdował się piec Z., na polecenie A. K. (1) zdemontował piec i przygotował go do wyniesienia, razem z A. odkręcił rurki miedziane, pompę i śrubunki a następnie wspólnie z A. wynieśli piec z mieszkania i postawili koło komórek, a po pewnym czasie stwierdził, że pieca już nie było. Wyjaśnienia te są logiczne i konsekwentne, oskarżony szczegółowo opisał czynności jakie wykonał przy demontażu pieca oraz rolę A. K. (1) i nie ma żadnych wątpliwości, że A. K. (1) dokonał kradzieży pieca o wartości 3000 złotych co wynika z zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa R. Kowalskiego, który zeznał, że wynajął mieszkanie A. K. (1), co potwierdza umowa k. 268. Sprawstwo oskarżonego potwierdzają również zeznania funkcjonariuszy Policji P. D. i P.N., którzy w dniu 25 listopada 2013 roku nie stwierdzili w mieszkaniu działającego pieca. Mając na uwadze wskazane okoliczności nie można dać wiary wyjaśnieniom P. K. (1) złożonym w toku postępowania sądowego, że kradzieży pieca dokonał sam oraz wyjaśnieniom, A. K. (1), którzy nie przyznał się do kradzieży pieca bowiem stanowią tylko nieudolną próbę uniknięcia odpowiedzialności przez A. K. (1). Swym zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., czynu tego bowiem dopuścił się będąc karanym za przestępstwo podobne z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r.

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do przypisania sprawstwa za zakresie czynu polegającego na wywieraniu przy użyciu przemocy i groźby bezprawnej wpływu na świadka B. Ł. (1). Świadek B. Ł. (1) zeznał, że na przełomie kwietnia i

marca 2013 roku w K. na ulicy (...) spotkał A. K. (1) i M. S. a A. K. (1) podszedł do niego uderzył kilka razy w głowę pięścią i powiedział słowa „ ty kurwo” , nie wypowiadając innych słów. W toku postępowania przygotowawczego w zeznaniach świadka pojawił się sugestia, że jego zdaniem to zdarzenia miało związek ze złożeniem obciążających A. K. (1) zeznań, świadek wspominał również o innych zdarzeniach, które miały mieć miejsce jesienią 2012 roku , jednak na wyraźne pytania zeznał, że A. K. (1) wiosną 2013 roku w K. nie mówił, że został pobity za to, że zmienił zeznania. Sąd jest związany granicami aktu oskarżenia, bada tylko zdarzenia z wiosny 2013 roku i w ocenie Sądu przy tak ustalonym stanie faktycznym brak jest podstaw do stwierdzenia, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje ustawowe znamiona czynu z art. 245 k.k., bowiem w zachowaniu oskarżonego brak jest elementów świadczących jednoznacznie, że przemoc była stosowana w celu wywarcia wpływu na zeznania świadka . W tej sytuacji zachowanie oskarżonego należy potraktować jako dwa czyny: pierwszy z art. 217§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. bowiem doszło do naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego z użyciem przemocy a A. K. był karany za przestępstwa podobne popełnione z użyciem groźby użycia przemocy z art. 190 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 lipca 2006 roku, sygn. akt II K 1051/05, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 grudnia 2006 roku, sygn. akt II K 539/06 w okresach od 24.01.2007 roku do 19.05.2008 roku, od 01.05.2012 roku do 13.12.2012 roku ,oraz drugi z art. 216§1 bowiem oskarżony znieważył pokrzywdzonego słowami powszechnie uznanymi za obelżywe.

W ocenie Sądu relacja świadka mimo faktu, że jest osobą chorą psychicznie jest wiarygodna bowiem jak wynika z opinii sądowo-psychologicznej pokrzywdzony mimo choroby prawidłowo postrzega, zapamiętuje i przechowuje w pamięci trwałej fakty i zdarzenia i nie ujawnia skłonności do konfabulowania , może nie pamiętać dobrze szczegółów zdarzenia i mieć problem z usytuowaniem ich w czasie a jego relacja jest potwierdzona zeznaniami matki B. Ł. (2). Uznając za wiarygodną relacja pokrzywdzonego nie można dać wiary zeznaniom M. S., który zaprzeczył, że był świadkiem takiego zdarzenia oraz wyjaśnieniom A. K. (1) który zaprzeczył, że doszło do zdarzenia z udziałem B. Ł. (1) i podnosił, że świadek jest niewiarygodny z uwagi na chorobę psychiczną .

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie odpowiedzialności oskarżonego za czyny opisane w pkt I i II aktu oskarżenia, przy czym drugi z czynów stanowił współukarany czyn następczy.

Na sprawstwo oskarżonego wskazują wiarygodne i logiczne zeznania D. S. (1), który zeznał, że w dniu 4 listopada 2013 roku na prośbę A. K. (1) przyjechał do niego do miejsca zamieszkania swoim samochodem marki B. (...) , A. K. (1) poprosił go, by pojechali wspólnie do K. na C. po telewizor a następnie uderzył D. S. (1) w twarz, wypchnął z samochodu i powiedział, że jak D. S. (1) odda 600 złotych na pierścionek, który został w samochodzie to mu odda samochód a następnie odjechał samochodem. . W tym samym dniu D. S. (1) zadzwonił do A. K. (1) który powiedział, że jak odda pieniądze za pierścionek to odzyska samochód a jeżeli zgłosi sprawę na policję to spłonie razem ze swoim samochodem. Zeznania D. S. (1) znajdują potwierdzenie z opinii sądowo-lekarskiej, która potwierdza fakt spowodowania u pokrzywdzonego obrażeń głowy. Oskarżony twierdził, że D. S. mści się na nim, gdyż spotykał się z jego dziewczyna P. G. (1), jednak P. G. (k. 549) zaprzeczyła, że utrzymywała jakiegokolwiek kontakty z A. K. (1).

Na sprawstwo oskarżonego wskazują również pośrednio zeznania Oleksandra M. , który kupił auto skradzione pokrzywdzonemu w K.(nie ustalono od kogo) co wskazuje, że oskarżony sprzedał samochód i świadczy o działaniu z zamiarem przywłaszczenia niezbędnym do ustalenia przestępstwa rozboju.

W ocenie Sądu stan faktyczny nie budzi wątpliwości, problematyczna jest kwalifikacja prawna zachowania oskarżonego, ponieważ od początku oskarżony akcentował, że odda samochód jak D.S. zwróci pieniądze za pierścionek.

D. S. (1) został przesłuchany na okoliczności pierścionka i przyznał, że wcześniej przewoził A. K. (1) i jego dziewczynę I. F. (2) swoim samochodem, A. K. (1) twierdził, że w samochodzie został pierścionek i portfel i zażądał zwrotu kwoty 600 złotych. D. S. (1) przyznał, że kwestia pierścionka była poruszana z rozmowach z I.F. i A. K., stwierdził również, że w samochodzie nie było żadnego pierścionka jednak zgodził na zwrot kwoty 600 złotych, gdyż nie chciał robić sobie wrogów oraz miał wyrok w zawieszeniu, przez co nie chciał mieć kłopotów.

W tej sytuacji konieczne jest rozstrzygnięcie czy oskarżony popełnił czyn z art. 280§1 k.k. czy też stosował przemoc i groźbę bezprawną w celu wyegzekwowania wierzytelności i popełnił czyn z art. 191§2 k.k. , bowiem przestępstwa te różni strona podmiotowa.

W ocenie Sądu w sprawie występują okoliczności, które pozwalają na zakwalifikowanie działania oskarżonego jako przestępstwa rozboju. Warunkiem przyjęcia kwalifikacji z art. 191§2 k.k. jest istnienie wierzytelności, podczas gdy D. S. (1) kategorycznie twierdził, że z samochodu nie zabrał żadnego pierścionka i zgodził się zwrócić kwotę 600 złotych, gdyż nie chciał mieć wrogów i w tej sytuacji nie można uznać, że istniała jakakolwiek wierzytelności . Nawet gdyby taka wierzytelności staniała to wierzycielem powinna być I. F. (1), a nie oskarżony, który nie miał żadnych prawa do dochodzenia tej wierzytelności a działanie oskarżonego wskazuje, że oskarżony kwestie wierzytelności wykorzystał jako pretekst do zaboru samochodu pokrzywdzonego, bowiem mimo deklaracji nie czekał na pieniądze, lecz sprzedał samochód, co świadczy o działaniu z zamiarem przywłaszczenia. Te okoliczności przemawiają za przyjęciem kwalifikacji z art. 280§1 k.k. w zw. w z. z art. 157§2 z art. 64§2 k.k. a był uprzednio karany za przestępstwo wymienione z katalogu w art. 64§2 k.k. popełnione w warunkach z art. 64§1 k.k. to jest za czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 31.05.2010r. sygn. akt II K 326/10 która to karę odbywał w okresie od 14.03.2010r. do 16.03.2010r. oraz od 03.11.2010r. do 01.05.2012r. a przyjęcie takiej kwalifikacji powoduje, że późniejsze zachowania oskarżonego związane z żądaniem pieniędzy za zwrot samochodu nie mogą być potraktowane jako czyn z art. 286§2 k.k. bowiem stanowią współukarany czyn następczy.² Również w tym przypadku nie można dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który zaprzeczył, że doszło do zdarzenia z udziałem D.S., bowiem na jego sprawstwo wskazują zeznania pokrzywdzonego oraz opinia lekarska potwierdzająca obrażenia u pokrzywdzonego.

Zachowanie oskarżonego polegające na groźeniu pokrzywdzonemu, że spali go i jego samochód jak zawiadom policję wyczerpał znamiona czynu z art. 245 k.k. w z. z art. 64§1 k.k. był bowiem karany za przestępstwa podobne popełnione z użyciem groźby użycia przemocy z art. 190 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 lipca 2006 roku, sygn. akt II K 1051/05, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 grudnia 2006 roku, sygn. akt II K 539/06 w okresach od 24.01.2007 roku do 19.05.2008 roku, od 01.05.2012 roku do 13.12.2012 roku.

Przechodząc do rozważań nad wymiarem kary jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności należy zwrócić uwagę, że oskarżony jest osobą wielokrotnie naruszającą porządek prawny, której zachowania nie zmieniły pobytu w zakładach karnych a przestępstw tych dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 i 64§2 k.k. co przesądza o konieczności orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności, jednocześnie przestępstwa te nie dotyczyły mienia dużej wartości a oskarżony stosował przemoc w sposób ograniczony, co pozwala na stosunkowo łagodne jego potraktowanie. Kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kara jednostkowa ograniczenia wolności orzeczona za czyn z art. 216§1 k.k. oraz kara łączna 4 lat pozbawienia wolności uwzględnia dotychczasową karalność oskarżonego i jego stosunek do popełnionych przestępstwa, bowiem z jego zachowania wynika, że oskarżony nie przejmuje się konsekwencjami i działa w poczuciu zupełnej bezkarności. W tej sytuacji orzeczona kara łączna pozbawienia wolności będzie dla oskarżonego wywoływała realna dolegliwość oraz będzie dla niego czytelnym sygnałem, że każde kolejne naruszenie porządku prawnego będzie się wiązało z orzeczeniem bezwzględnej kary pozbawienia wolności, co powinno skłonić oskarżonego do zmiany zachowania.

Ponieważ oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z urzędu zasądzono na rzecz adw. L. B. koszty nieopłaconej pomocy prawnej a uwzględniając sytuację materialną oskarżonego oraz rodzaj orzeczonej kary zwolniono oskarżonego z kosztów sądowych, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

1 V KKN 470/99 postanow. SN 2001-05-08

LEX nr 51660

O naruszeniu przepisu art. 182 § 1 kpk - w zw. z art. 186 § 1 kpk - można byłoby mówić jedynie wtedy, gdyby okazało się, że sąd meriti odczytał zeznania świadka uprawnionego do odmowy składania zeznań bez podjęcia próby uzyskania jego stawienia na rozprawie lub przynajmniej powiadomienia o jej terminie, a tym samym uniemożliwił złożenie ewentualnego oświadczenia o odmowie zeznań. Nie jest obrazą przepisów art. 391 § 1 w zw. z art. 182 § 1 k.p.k. odczytanie zeznań świadka uprawnionego do odmowy ich składania, jeżeli ten świadek świadomie - poprzez dobrowolne niestawienie - zrezygnował z możliwości powołania się na prawo do odmowy składania zeznań.

2 Wyrok

Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 20 stycznia 2010 r.

II AKa 256/09

Czynem głównym popełnionym przez oskarżonego była zbrodnia rozboju, czyn wyczerpujący znamiona oszustwa pokradzieżowego wynikał z wykorzystania sytuacji wytworzonej przestępstwem głównym – rozbojem. Powiązania zamiarów sprawcy i dysproporcja między stopniem społecznej szkodliwości wchodzących w rachubę czynów , fakt, że oszustwo pokradzieżowe nie poszerza szkody wyrządzonej rozbojem, uzasadniają przyjęcie, iż oszustwo pokradzieżowe jest przestępstwem współukaranym następczym i dlatego oskarżony powinien być skazany tylko za zbrodnię rozboju. 2. W przypadku przyjęcia konstrukcji czynu współukaranego sąd nie wydaje wyroku uniewinniającego odnośnie tego czynu ani nie umarza w tej części postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 KPK, lecz w wyroku skazującym, zgodnie z art. 413 § 2 pkt 1 KPK, uzupełnia opis czynu będącego podstawą skazania i wymiaru kary o znamiona czynu współukaranego.